

זוהר היומי

זוהר שמות – דף ק"נ ע"ב

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"נ ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

ההיא נשמתא, לסלקא מגו מדורא דשאול.

תרגום לעברית

ראה כמה רחמנותו של הקדוש ברוך הוא עם בריותיו, שאפלו רשע גדול והרהר תשובה ולא יכל לעשות תשובה ומת, הרי ודאי מקבל ענש עד שהולך בלי תשובה. אחר כך אותו הרצון ששם לעשות תשובה, לא זו מלפני המלך העליון, והקדוש ברוך הוא מתקן לאותו רשע מקום במדור השאול, ושם מצפצף תשובה. שהרי אותו רצון יורד מלפני הקדוש ברוך הוא ושובר כל השומרים (לאחר שקבל ענשו, אותו רצון טוב שהגיה אותו רשע לעשות תשובה, עולה לפני המלך העליון, ולא זו משם עד שהקדוש ברוך הוא מתקן לאותו רשע מקום במדור השאול, ואז אותו רצון יורד מלפני הקדוש ברוך הוא ושובר את כל השומרים) של שיערי מדורי הגיהנם, ומגיע לאותו מקום שאותו הרשע שם, ומכה בו ומעורר את אותו רצון כמקדם. ואז מצפצפת אותה נשמה לעלות מתוך מדור השאול.

וְלִית רַעוּתָא טָבָא דִּיתְאַבִּיד מִקָּמִי מִלְפָּא קִדִּישָׁא. וּבְגִין כֹּה, זָכָא אִיהוּ מֵאן דְּמַהֲרָהר
הֶרְהוּרִין טָבִין לְגַבִּי מֵאַרְיָה, דָּאף עַל גַּב דְּלֹא יָכִיל לְמַעַבַּד לֹון, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סָלִיק
לִיה רַעוּתִיה כְּאִילוּ עָבִיד. דָּא לְטָב. אָבֵל רַעוּתִיה לְבִישׁ, לֹא. בַּר הֶרְהוּרָא דְּכּוֹכְבִּים
וּמְזֻלוֹת, וְהָא אוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא.

תרגום לעברית

וְאִין רַצוֹן טוֹב שְׁנֶאֱבַד מִלְפָּנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, וּמִשּׁוּם כֹּה אֲשֶׁרִי אוֹתוֹ מִי שְׁמַהֲרָהר
הֶרְהוּרִים טוֹבִים לְרַבּוֹנוֹ. שְׂאָף עַל גַּב שְׁלֹא יָכִיל לַעֲשׂוֹת אוֹתָם, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה
אֶת רַצּוֹנוֹ כְּאִילוּ עָשָׂה, וְזֶה לְטוֹב. אָבֵל רַצּוֹן לְרַע - לֹא, פָּרַט לְהֶרְהוּר שֶׁל עוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים
וּמְזֻלוֹת, וְהָרִי פִּרְשׁוּהָ הַחֲבַרִּים.

טקסט הזוהר

אִינוּן דְּלֹא הֶרְהֵרוּ תְּשׁוּבָה, נַחֲתִי לְשָׁאוּל, וְלֹא סִלְקִי מִתַּמָּן לְדָרִי דָרִין. עַלִּיָּהוּ כְּתִיב,
(אִיּוֹב ז) כָּלָה עֲנֹן וַיִּלָּךְ כֵּן יוֹרֵד שָׁאוּל לֹא יַעֲלֶה. עַל קִדְמָאִי כְּתִיב (שְׁמוּאֵל א ב) יִי'
מִמִּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד שָׁאוּל וַיַּעַל.

תרגום לעברית

אוֹתָם שְׁלֹא הֶרְהֵרוּ תְּשׁוּבָה, יוֹרְדִים לְשָׁאוּל, וְלֹא עוֹלִים מִשָּׁם לְדוּרֵי דוּרוֹת. עַלִּיהֶם
כְּתוּב (אִיּוֹב ו) כָּלָה עֲנֹן וַיִּלָּךְ כֵּן יוֹרֵד שָׁאוּל לֹא יַעֲלֶה. עַל הָרֵאשׁוֹנִים כְּתוּב (שְׁמוּאֵל א
ב) ה' מִמִּית וּמַחֲיָה מוֹרִיד שָׁאוּל וַיַּעַל.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, דִּינָא דְּעוֹנָשִׁי דְּגִיּהָנָם, הָא אוּלִּיפְנָא, דְּאִיהוּ לְמִידָן תַּמָּן לְחִיבָא, עַל
מָה אֶתְדָּנוּ בְּנוּרָא דְּגִיּהָנָם. אֲלֹא גִיּהָנָם אִיהוּ נוֹר דְּלִיק יָמִי וְלִילִי, כְּגוֹנוֹנָא דְּחִיבָא
מִתַּחַמָּן בְּנוּרָא דִּינָר הָרַע, לְמַעַבַּר עַל פִּתְגָמִי אוּרִיָּתָא. בְּכָל חֲמוּמָא וְחֲמוּמָא דְּאִינוּן
מִתַּחַמָּן בִּינָר הָרַע, הֵכִי אֶתְוָקֵד נוּרָא דְּגִיּהָנָם.

אמר רבי יהודה, דין של ענשי הגיהנם, הרי למדנו שהוא לדון שם את הרשעים. על מה נדונים באש הגיהנם? אלא גיהנם היא אש דולקת ימים ולילות, כמו שהרשעים מתחממים באש של יצר הרע לעבר על דברי התורה. בכל חמום וחמום שהם מתחממים ביצר הרע, כך בוערת אש הגיהנם.

טקסט הזוהר

זמנא חדא לא אשתכח יצר הרע בעלמא, דאעילו ליה גו גושפנקא דפרזלא, בנוקבא דתהומא רבא. וכל ההוא זמנא, ככה נורא דגיהנם, ולא אתוקד כלל. אהדר יצר הרע לאתריה, שארו חייבי עלמא לאתחממא ביה, שארי נורא דגיהנם לאתוקדא, דהא גיהנם לא אתוקד אלא בחמימו דתוקפא דיצר הרע דחייבא. ובההוא חמימו, נורא דגיהנם אתוקד יממי ולילי, ולא שכיח.

תרגום לעברית

פעם אחת לא נמצא יצר הרע בעולם, שהכניסו אותו לתוך חותם ברזל בנקב תהום רבה, וכל אותו זמן כבתה אש הגיהנם ולא בערה כלל. חזר יצר הרע למקומו - התחילו רשעי העולם להתחמם בו, והתחילה אש הגיהנם לבער, שהרי הגיהנם לא בוער אלא בחם של תקף היצר הרע של הרשעים. ובאותו חם אש הגיהנם בוערת ימים ולילות ולא שוככת.

טקסט הזוהר

שבעה פתחין אינון לגיהנם, ושבעה מדורין אינון תמן. שבעה זיגי חייבין אינון: רע. בליעל. חוטא. רשע. משחית. לץ. יהיר. וכלהו לקבליהו אית מדורין לגיהנם, כל חד וחד פדקא חזי ליה. וכפום ההוא דרגא דחטא ביה ההוא חייבא, הכי יתבין ליה מדורא בגיהנם.

שְׁבַע פְּתָחִים הֵם לְגִיָּהֶם, וַיֵּשׁ שָׁם שְׁבַע מְדוּרִים. שְׁבַע מִיָּי רְשָׁעִים הֵם: רַע. בְּלִיעַל. חוּטָא. רְשָׁע. מְשַׁחִית. לֵץ. יְהִיר. וּכְנָגַד כָּלֵם יֵשׁ מְדוּרִים לְגִיָּהֶם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּרְאוּ לּוֹ. וּכְפִי אוֹתָהּ מַעֲלָה שְׁחָטָא בָּהּ אוֹתוֹ הָרְשָׁע, כִּי נִוְתָּנִים לוֹ מְדוּר בְּגִיָּהֶם.

טקסט הזהיר

וּבְכָל מְדוּרָא וּמְדוּרָא, אֵת מְלָאךְ מְמַנָּא עַל הָהוּא אֲתֵר, תַּחֲתוֹ יָדָא דְדוּמָה. וְכַמָּה אֱלֹהִי וְרַבּוּא עֲמִיָּה, דְּדִינִין לֹון לְחַיִּיבָא, כָּל חַד וְחַד כְּמָה דְּאֲתַחֲזִי לִיָּה בְּהָהוּא מְדוּרָא דְּאִיָּהוּ תַּמָּן. (ס' א' אשׁא דגִיָּהֶם דלעילא, מטי להאי גִיָּהֶם דלתתא) אֲשָׁא דְּגִיָּהֶם לְתַתָּא, מְטִי מְגוֹ אֲשָׁא דְּגִיָּהֶם דְּלַעֲיָלָא, וּמְטִי לְהַאי גִיָּהֶם דְּלַתַּתָּא, וְאֲתוּקַד, בְּהָהוּא אֲתַעְרוּ דְּחַמִּימוֹ דְּחַיִּיבָא, דְּקָא מְחַמִּי גְרַמִּיָּהוּ גּוֹ יֵצֵר הָרַע, וְכָל אֵינוֹן מְדוּרִין דְּלִיקִין תַּמָּן.

תרגום לעברית

וּבְכָל מְדוּרָא וּמְדוּרָא יֵשׁ מְלָאךְ מְמַנָּה עַל אוֹתוֹ מְקוֹם תַּחֲתוֹ יָדוֹ שֶׁל דוּמָה, וְכַמָּה אֱלֹהִי וְרַבּוּא עֲמוֹ שְׂדֵנִים אֵת הָרְשָׁעִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּרְאוּ לוֹ בְּאוֹתוֹ מְדוּרָא שְׁהוּא שָׁם. (אשׁ הגִיָּהֶם שֶׁלמַעֲלָה מְגִיעָה לְגִיָּהֶם שֶׁלמַטָּה) אֲשֶׁר הִגִּיָּהֶם לְמַטָּה מְגִיעָה מִתּוֹךְ אֲשֶׁר הִגִּיָּהֶם שְׁלַמַּעֲלָה, וּמְגִיעָה לְגִיָּהֶם הַזֶּה שְׁלַמַּטָּה, וּבוֹעֶרֶת בְּאוֹתָהּ הַתַּעוֹרְרוֹת הַחֵם שֶׁל הָרְשָׁעִים, שְׁמַחֲמִימִים אֵת עֲצָמָם תּוֹךְ יֵצֵר הָרַע, וְכָל אוֹתָם מְדוּרִים דוֹלְקִים שָׁם.

טקסט הזהיר

אֲתֵר אֵת בְּגִיָּהֶם, וְדִרְגִין תַּמָּן דְּאֶקְרוּן (רנ' ב' ע' א', רס' ה' ב', פנחס רנ' ח' ע' א') צוֹאָה רוֹתַחַת, וְתַמָּן אִיָּהוּ זוּהָמָא דְּנִשְׁמַתִּין, אֵינוֹן דְּמַתְּלַכְלֵכֵן מְכָל זוּהָמָא דְּהַאי עֲלָמָא. וּמַתְּלַבְּנֵן וְסִלְקִין, וְאֲשַׁתְּאֲרַת הָהוּא זוּהָמָא תַּמָּן, וְאֵינוֹן דְּרִגִין בִּישִׁין דְּאֲתַקְרוּן צוֹאָה רוֹתַחַת, אֲתַמָּנֵן עַל הָהוּא זוּהָמָא. וְנוֹרָא דְּגִיָּהֶם שְׁלָטָא, בְּהָהוּא זוּהָמָא דְּאֲשַׁתְּאֲרַת.

מקום יש בגיהנם, ויש שם דרגות שנקראו צואה רותחת, ושם היא זהמת הנשמות, אותן שמתלכלכות מכל הזהמה של העולם הזה. ומתלבנות ועולות, ונשארת שם אותה זהמה, ואותן דרגות רעות שנקראות צואה רותחת התמנו על אותה זהמה, ואש הגיהנם שולטת באותה זהמה שנשארה.

טקסט הזוהר

ואית חייבין, אינון דמתלכלכן בחובייהו תדיר, ולא אתלבנן מנייהו, ומיתו בלא תשובה, וחסו והחטיאו אחרנין, והיו קשי קדל תדיר, ולא אתברו קמי מאריהון בהאי עלמא. אלין (וישב ק' צ' ע"ב) אתדנו תמן בההוא זוהמא, ובההיא צואה רותחת, דלא נפקין מתמן לעלמין. אינון דמחבלין ארחייהו על ארעא, ולא חששו ליקרא דמאריהון בהאי עלמא, כל אינון אתדנו תמן לדרי דרין, ולא נפקי מתמן.

תרגום לעברית

ויש רשעים, אותם שמתלכלכים בחטאיהם תמיד ולא מתלבנים מהם, ומתו בלי תשובה, וחטאו והחטיאו אחרים והיו תמיד קשי ערף, ולא נשברו לפני רבונם בעולם הזה. אלו נדונים שם באותה זהמה ובאותה צואה רותחת שלא יוצאים משם לעולמים. אותם שמשחיתים דרכם על הארץ ולא חששו לכבוד רבונם בעולם הזה, כל אלה נדונים שם לדורי דורות ולא יוצאים משם.

טקסט הזוהר

בשפתי ובירחי ובזמני ובחגי, בההוא אתר נורא אשתכח, ולא אתדנו, אכל לא נפקי מתמן, כשאר חייבין דאית להו נייחא. כל אינון דמחללי שבתות וזמני, ולא חיישי ליקרא דמאריהון כלל, בגין למטר לון, אלא מחללי בפרהסיא, כמה דאינון לא נטרי שפתי וזמני בהאי עלמא, הכי נמי לא נטריין ליה בההוא עלמא, ולית לון נייחא.

בשבתות ובחגים ובזמנים ובחגים, באותו מקום האש שוככת ולא נדונים, אבל לא יוצאים משם כשאר הרשעים שיש להם מנוחה. כל אותם שמחללים שבתות וזמנים ולא חוששים לכבוד רבונם כלל כדי לשמר אותם, אלא מחללים בפרהסיא - כמו שהם לא שמרו שבתות וזמנים בעולם הזה, כך גם לא שומרים אותו בעולם הבא, ואין להם מנוחה.

טקסט הזהר

אמר רבי יוסי, לא תימא הכי, אלא נטרי שפתי וזמני תמן בגיהנם בעל כרחיהו. אמר רבי יהודה, אליו אינו עובדי כוכבים ומזלות, דלא אתפקדו, דלא נטרי שבת בהאי עלמא, נטרי ליה תמן בעל כרחיהו.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, אל תאמר כך, אלא הם שומרים שבתות וזמנים שם בגיהנם בעל כרחם. אמר רבי יהודה, אלה אותם עובדי כוכבים ומזלות שלא הצטוו, שלא שמרו שבת בעולם הזה, שומרים אותה שם בעל כרחם.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קנ"א ע"א) ♦

טקסט הזהר

בכל מעלי שבתא כד יומא אתקדש, כרוזין

תרגום לעברית

בכל ערב שבת כשמתקדש היום, הכרוזים הולכים בכל אותם מדורי הגיהנם: הסתלקו דיני הרשעים, שהרי המלך הקדוש בא, והיום מתקדש, והוא מגן על הכל. ומיד מסתלקים הדינים ויש לרשעים מנוחה. (וכל אותם מחללי שבתות ומועדים בפרהסיא, דינים מסתלקים מעליהם) (ואפלו עובדי כוכבים ומזלות שלא נצטוו לשמר שבתות

ומועדים, שם שומרים בעל כרחם) אֲבָל אִשׁ הַגִּיהֶנֶם לֹא שׁוֹכֶכֶת מֵעַל אֱלֹה שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ
שַׁבָּת לְעוֹלָמִים, וְכָל רִשְׁעֵי הַגִּיהֶנֶם שׁוֹאֲלִים עֲלֵיהֶם: מָה שׁוֹנִים אֱלֹה שָׁאִין לָהֶם מְנוּחָה
מִכָּל הָרִשְׁעִים שֶׁל כָּאן?! וְאוֹתָם בְּעָלֵי הַדִּין מְשִׁיבִים לָהֶם: אֱלֹה הֵם הָרִשְׁעִים שֶׁכָּפְרוּ
בְּקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוא וְעָבְרוּ עַל כָּל הַתּוֹרָה. מִשּׁוֹם שֶׁלֹּא שָׁמְרוּ שַׁבָּת שָׁם, לָכֵן אֵין לָהֶם
מְנוּחָה לְעוֹלָמִים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.